

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 734/2020
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у помагању из члана 358. став 1. у вези члана 35. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Иветића, са допуном од 09.04.2020. године, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К број 1649/17 од 21.06.2019. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 246/19 од 30.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА са допуном од 09.04.2020. године, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К број 1649/17 од 21.06.2019. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 246/19 од 30.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К број 1649/17 од 21.06.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у помагању из члана 358. став 1. у вези члана 35. КЗ за коју му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 63. КЗ одређено је да ће се окривљеном АА у случају опозива условне осуде у казну затвора урачунати време проведено у притвору од 03.05.2014. године до 04.05.2014. године.

На основу члана 261. став 1. ЗКП обавезан је окривљени АА да плати износ од 5.000,00 динара на име судског паушала у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а да трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 246/19 од 30.01.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду КТО 1071/17 од 02.08.2019. године и браниоца окривљеног АА од 09.08.2019. године изјављене против пресуде Основног суда у Новом Саду К број 1649/17 од 21.06.2019. године, па је наведена пресуда потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, са допуном од 09.04.2020. године, поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Иветић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости са допуном поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости са допуном браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости и допуни истог наводи да се побијане пресуде заснивају на исказима ББ и ВВ, при чему ББ свој исказ није ни дао пред судом, него пред МУП-ом, да су ти искази прочитани, а суд је одбио доказни предлог одбране за саслушање ових лица против којих је поступак раздвојен. На наведени начин је окривљени стављен у неравноправан положај и ускраћено му је право да се брани и докаже да није крив, тим пре што су прочитани искази контрадикторни, па су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да су у овом кривичном поступку АА, ББ и ВВ били саокривљени, да је у односу на окривљеног АА кривични поступак раздвојен решењем од 14.11.2017. године и да је поступак вођен под бројем К 1649/17, а да је на главном претресу одржаном пред Основним судом у Новом Саду у предмету К 1649/17 дана 21.06.2019. године на основу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, на сагласан предлог странака извршено упознавање са садржином записника о испитивању саокривљених ББ од 31.01.2011. године, као и оног који је дат пред истражним судијом Основног суда у Новом Саду 08.09.2011. године и ВВ који је дат пред истражним судијом Основног суда у Новом Саду 24.04.2012. године.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да, осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштужених или већ осуђених учесника у кривичном делу, као и записника

о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика, ако је реч о исказу саоптуженог према коме је кривични поступак раздвојен или већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

По налажењу Врховног касационог суда искази саокривљених ББ и ВВ у овом кривичном поступку у свему су дати у складу са законом пред истражним судијом Основног суда у Новом Саду, након чега су у складу са одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП на сагласан предлог странака на главном претресу дана 21.06.2019. године, у кривичном поступку који је према окривљеном АА раздвојен и прочитани, тако да се на овако изведеним доказима може заснивати пресуда. Из изнетих разлога наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, јер наведено не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић